

## Abecední seznam

Blues o nepodané ruce . . . . .	14
Bože můj . . . . .	7
Byl jsem dobrý . . . . .	18
Co jsem si vzal . . . . .	17
Co když . . . . .	8
Co ti dám (Vlčíšmeček) . . . . .	16
Dvakrát . . . . .	12
Jednohubky . . . . .	19
Jízda králů . . . . .	4
Kdysi před léty . . . . .	3
Kondor a pasák . . . . .	6
Lhota jménem Nazaret . . . . .	20
Loutka . . . . .	22
Nejsem to já . . . . .	23
Než zazvoní hrana . . . . .	26
Prachovské skály . . . . .	36
Pyšný Janek . . . . .	25
Setkání s A. S. Puškinem . . . . .	24
Skupinové foto . . . . .	30
Valčík s Marií . . . . .	28
Vichřice P. . . . .	15
Za deset 10 . . . . .	10
Zahradník . . . . .	32
Zapomenutý trumf . . . . .	34

## Obsah

Kdysi před léty . . . . .	3
Jízda králů . . . . .	4
Kondor a pasák . . . . .	6
Bože můj . . . . .	7
Co když . . . . .	8
Za deset 10 . . . . .	10
Dvakrát . . . . .	12
Blues o nepodané ruce . . . . .	14
Vichřice P. . . . .	15
Co ti dám (Vlčíhsměček) . . . . .	16
Co jsem si vzal . . . . .	17
Byl jsem dobřej . . . . .	18
Jednohubky . . . . .	19
Lhota jménem Nazaret . . . . .	20
Loutka . . . . .	22
Nejsem to já . . . . .	23
Setkání s A. S. Puškinem . . . . .	24
Pyšný Janek . . . . .	25
Než zazvoní hrana . . . . .	26
Valčík s Marií . . . . .	28
Skupinové foto . . . . .	30
Zahradník . . . . .	32
Zapomenutý trumf . . . . .	34
Prachovské skály . . . . .	36

---

## Kdysi před léty

*Ulrychovi*

G                    D            G  
Kdysi před léty si lidi občas zazpívali,  
                          D            G  
kdysi před léty byl prý na to klid,  
                          D            G  
dneska je to jinačí, co bychom si namlouvali,  
                          D            G  
ale říkat si to nestačí, pojďme vstát a jít,  
                          D            G  
||: jít krajinou a učit se zas slyšet slova  
                          D            G  
těch starých písní, které člověk znal,  
                          D            G  
zpívat a hrát a sem tam si i pamatovat,  
                          D            G  
kdo jen chvíli stál, že stojí opodál :||

## Jízda králů

Ulrychovi

G A G D G

★: Ještě ohník hoří maličko

A G D G

však ty se k nám vrátíš brzičko

C G D

malovaná, vyšívaná, v sedle vraných koní,

G A G D G

však ty se k nám vrátíš, písničko

D G

R.: Jedou k nám, jedou k nám

D G

Pálavou lesem jedou k nám

D G

Jedou k nám, jedou k nám

D G

jízdou králů jedou k nám

R.: ...Podlužím lesem..

Emi Ami

1. Prach se víří, vlaje hřívá,

D G A

vzhůru dědinou průvod zpívá

Emi Ami

V ostruhách se slunko zhlíží,

D G

blesky zažihá

R.: ...révovým lesem..

R.: ...duní zem, tenhle rytmus znám

2. Hořká vůně zralých strání,

písní bylina umřít brání

V dálavách se jízda ztrácí,

nápěv zůstává

2. Je mi podezřivé Hano, že ti povolilo lano,  
že si něco vypila, málem si se zabila  
JUCH  
Příště, až tě vezmu do věží  
foukneš si do balónku ten tě prověří

R.:

- Tak polez!

- Nepolezu!

- Ale, polez!

- Nepolezu, já se bojím.

- Ale polez, vždyť to nic není.

- Tak jó.

Áááááá...

Tak vidíš a je po mě

# Prachovské skály

Ivan Mládek

Ami

- Tak polez!
- Nepolezu!

Ami

1. Zavři svoje oči Hano, rozvázalo se ti lano  
Dmi  
padej trochu doprava, pod námi je výprava  
E  
BUM!

Ami

Tentokrát to dobře dopadlo.

E E<sup>7</sup> Ami G  
Zahrála si turistům hrozné divadlo

C F

R.: Proč bychom se báli na Prachovské skály

C G<sup>7</sup> C G  
dudlaj dudláj da /ram pam pam pam/

C F  
Do Českého ráje, cesta příjemná je

C G<sup>7</sup> C C<sup>7</sup>  
dudlaj dudláj da /ram pam pam pam/

F C  
Horolezci, horolezkyně a horolezčata

D<sup>7</sup> G<sup>7</sup>  
nelezte na skálu, co je hodně špičatá

C F  
Spadnete do písku a svou rodnou vísku

C  
nespatříte více dudláj da

- Tak polez!
- Nepolezu!

3. V prachu teskná pentle zbývá,  
smutek loučení rosa smývá  
Večerní se brodím trávou,  
s ozvěnou pak poslouchám

(a capella)

R.: Poslouchám, poslouchám.  
s ozvěnou tiše poslouchám  
Poslouchám, poslouchám,  
hořkou vůni poslouchám

R.: ...Kruvířem lesem..

R.: ...duní zem, tenhle rytmus znám

## Kondor a pasák

*papuánská lidová*

- Emi H<sup>7</sup> G C<sup>6</sup> G
1. Vyletěla holubička ze skály  
C<sup>6</sup> G H<sup>7</sup> Emi  
ze skály (jó) ze skály  
H<sup>7</sup> Emi  
hm hm
  2. Nebyla to holubička byl to pták  
černý pták, tot' kondor sám.  
hm hm
- C
- R.: Přišel na něj mysliveček  
G C<sup>6</sup> G  
střelil ho do voka  
kondore můj kdes tak dlouho byl  
žes' tu tak dlouho nebyl  
H<sup>7</sup> Emi  
a nekukal
3. Já nekukal jsem tobě navzdory  
protože nemáš rád nás kondory  
chuá chuá
  4. A chceš-li přijít na chut' kondorům  
nech mě pít jen chvilku dýl  
sám dej si rum  
šrum šrum

4. Brzo rezignoval, už sem ho nepřprovokoval,  
psychicky něštengroval k rychlosti větší,  
stejně noha mině nohu, a tak se modlim k Bohu,  
to jako bezpartijní mohu, ale nic to něřeši.  
Posledni eso sem ale v kapsi měl,  
sam sem o něm do včilejška ani něvěděl,  
byl sem tak smiřeny s tym, že pozbuděme ceny,  
ty kožuchy z hyeny, že sem si něvzpomněl.
5. Dal sem mu chleba a kus špeku a ze sameho vzteku  
sem žuchlal enom veku, no co sem měl robit',  
taky peň se těžko hleda, co ide rano bez oběda,  
ani plan se podlezt' něda, musi se překročit'.  
Na šachtě su take hromske zakony,  
že jak něni špeku, tak něsu vykony,  
johoho, kdybysem byl dajny hned, jak sme vyšli z lajny,  
moh' sem ten cizokrajny kožuch dněska ponosit'.

## Zapomenutý trumf

Pavel Dobeš

- A D E A
- A D A
1. Z uhla prach a kašel, kdybys farat' kaj šel,  
E<sup>7</sup> A E<sup>7</sup> A E<sup>7</sup>  
tak dycky trpi pajšel, to každý haviř vi,  
A D A  
tuš vylezli sme z d'ury, shodili mundury  
E<sup>7</sup> A E<sup>7</sup> A  
a kvuli fyzkultury sme turu podnikli.  
D A  
Hrnul sem se příkladem, bo sem nětušil,  
D E<sup>7</sup>  
že se budě losovat', aby přehled byl,  
A D A  
kdo s kym zrobi dvojicu, aby v červencovym hicu  
E<sup>7</sup> A E<sup>7</sup> A D E E<sup>7</sup> A  
z Vitkovic na Ostravicu do cila dorazil.
2. Štajger vypsál ceny – dvě kuže z hyeny,  
aby moh' byt' odměněny ten nejzdatnější tym,  
něvim, jak to přidě, štěstí stalo kajsi indě,  
něchalo mě po krk v bryndě, esli uhodnětě, s kym:  
Bořivoja Lupeňa, mladeho kluka,  
vytahnula moja ruka přímo z klobuka,  
pozdravil: „Tu mě matě, mam tenisky od Batě,“  
od teplaku měl gatě latu na latě.
3. Po startu hned, jak v lize, dostal se do krize,  
pry ponožka ho hryze a od hladu je mu mdlo,  
nic něbylo z te tury, bo nas předjižd'aly fury,  
šlapaly po nim kury, no hrozne divadlo.  
Jela kolem sanitka a už se hrnul k ni,  
esli pomoct' potřebuješ, enom si řekni,  
nabral sem vzduch do ňader a kopnul ho do hader,  
přeci přidej, gizde, zaber, bo sme posledni.

## Bože můj

Vlasta Redl

- F H
1. Zelený mrak zas na to hledím  
C F  
Ještě že tak, že v hospůdce sedím  
Okolo jsou snad všichni svatí  
Je tady pán co za všechny platí
- F H
- R.: Ej bože můj, nechce se domů  
C  
Ej bože můj
2. Na louce strom pod stromem ležím  
V dálce hřmí hrom přes háj domů běžím  
Pod horou háj nad hlavou nebe  
Nad nebem ráj a tam vidím tebe
- R.: Hej bože můj, nad tebe není  
Ej bože můj
- Gmi
- \*: Ještě jednu Borovičku  
Zahrajem na píšťaličku  
Jen pro tebe za hubičku
- F
- R.: Ej bože můj  
Ej bože můj, áááá

## Co když

Vlasta Redl

- E A H E  
1. Ještě mě studí slzy na límci  
A H E  
Co naposled kdy pro mě vyplakala  
A H E  
Než zas odešla kamsi za kýmsi  
A H E  
Nad kým prý se ještě slitovala  
D A H  
To ale nade mnou se Bůh smiloval  
C<sup>#</sup>mi D  
Když mi nechal její slzy na rameni  
A H A H  
Teď' můžu chodit rádně povýšen  
E D  
po světě kde lásky pro mě není
- A H E  
2. Jistě není, nebylo a nemá být  
A H E  
Ani beznadějí a už vůbec ne bída  
A H E  
A srdce na dlaních netlučou a nevábí  
A H E  
Jsou tak stejná až darmo to střídat  
D A H  
To asi obejmout vítr je skoro víc  
C<sup>#</sup>mi D  
Vylézt do korun a nechat se houpat  
A H  
V lese hladit kůru borovic,  
A H E A H E  
Co když ... je jen hloupá ...
3. Ještě mě budí ze sna obrázky  
Co na kůži mi nehty napínala

povídám: „Zalov ve své paměti a střel nějaké jméno,  
a když to nemám na zahradě, tak sežeru seno,  
znáš-li navíc jeden strom, tak v momentě sem s ním,  
rád se něco přiučím, bude-li však čím.“

Povídá: „Že se něco doučíš, tak tomu, mladej, nevěř,  
hodně stromů sice znáš, ale všechny ani téměř,  
to by tě z tvé zahrady milenci rychle hnali,  
chybí ti tam kousek břízy, kde by se milovali.“

4. A zapomněl jsi na lípu, symbol naší vlasti,  
po jediném včelím mejdanu má včelař plné pláсты,  
modřín je zas elegantní a, když se přelakuje,  
nevoják i pacifista před ním salutuje,  
smrček sice nepřispívá chutným ovocem,  
bez něj by však nebyly vůbec žádné vánoce,  
a když už jsme u svátků ze všech největších,  
zapomněl jsi na šeřík, takovej jseš sklerotik.“  
Čapka se mi svezla z hlavy před jeho fenoménem,  
beru klíče od zahrady a jdu se nacpat senem.



## Zahradník

Pavel Dobeš

1. S jedním rumem na kuráž jsem přepad' zahradníka  
a pozval jsem ho na guláš do Podvodníka,  
povídám: „Pochop, že svým karfiolem neokouzlíš dívky,  
ten si můžeš strčit maximálně do polívky.  
Však to, co já mám na zahradě pod okny své vily,  
nikdy tvoje kalné oči ještě nespátřily:  
sukulenty od El Pasa, z Konga banány,  
kokosy, že srdce jásá, třtina z Havany,  
borůvky až z Ontaria, jedna váží přes půl kila,  
z Bretaně mám révu a je mi do zpěvu.
2. Z Caracasu ananas a palma z Guayany,  
sasanky a mořská řasa - vhodné do vany,  
pestík nebo blizna, kdopak se v tom vyzná,  
metalizovanou jedli oxidu mi včera snědli,  
že mám doma moruši, bourec vůbec netuší,  
v ložnici mám pět lian, spouštím se z nich na divan,  
americké brambory, těch mám plné komory,  
z Hokkaidó sakuru, takovou mám náuru,  
bavlnu mám z Colorada, když se doma sehnat nedá,  
tabák z Portorika mám přes Pepka-námořníka  
a historickou jabloň až z Garden Paradise.“
3. Tupě hleděl do guláše, lezlo mi to na nervy,  
vypadal, jako když doma jedí z konzervy,

Šrámy na tváři od něžné pomlázky  
Kterou mi hvězdy zhasínala  
A slunce nemá důvod vycházet  
Tak se fláká kdesi za horama  
Já po tmě šmátrám pod svícnem  
Co když ... je taky sama ...

4. Tak už to dopij putovní příteli  
Popojedem dolinami  
Napříč obilím, kaktusy a svízeli  
Spávat na kopci slámy  
Až kam nás dovedou tahací provázky  
Necháme otisk bosé nohy čaroděje  
Budeš mě učit zpívat bez lásky  
Co když ... se směje ...

# Za deset 10

Vlasta Redl

1. Ve středu zabalím kufr a pojedu domů  
 Stopnu si auto co zajíždí na přehradu  
 Pomůžu vyložit dynamit v kamenolomu  
 Pozdravím muže co jsou tu za velezradu  
 Ale tak udělám přece jen kolo když už jsem tady  
 Je teprv poledne a tak jsem celkem v plusu  
 Co je tu naboso šťastných krásných a mladých  
 Ale nejdřív si zjistím odjezdy autobusů

Ami D G Emi / D

R.: ||: Za deset deset už nejede nic :||

2. Hned za hrází v jídelně u Mokřých sundám si oděv  
 Pochválím brýle nové brigádnici  
 Slíbím jí že za ní vylezu po hromosvodě  
 Tak ahoy babi zakončím pohlednici  
 Na dece na pláži vybalím Kamile kde teďka hrajem  
 Natře mi záda vpodstatě jen za pusu  
 Přikreslí k adrese plánek celého kraje  
 Ještě zkontrolujeme si odjezdy autobusů

R.: Za deset 10 už nejede nic..

3. Na Rudém právu počkám až pytláci dopečou pstruhy  
 Přidám se k chlapům do války u Stalingradu  
 Kerouac Turgeněv Baudelaire Jan Pavel II.  
 Básníci všech zemí tak ještě pivo a jdu  
 Lacina s Grycem už u Bušů jen pro mě zastřelí prase

v rohu seděla banda s huslami,  
 chovali se spontanně, jak by tam byli sami,  
 předstíral sem čtení v Kulturním měsíčníku,  
 ale pamatuju enom tolik, že basa tvrdí muziku.

6. Za devět hodin byla odvaha zpatky na světě,  
 ten, co mi ju předával, pravi: dobře si ju schovejtě,  
 dejtě si ju pod dva anebo pod tři zamky,  
 ja mu na to pravim: co tak do švycarske banky,  
 tam by mi ju zamkli a ja bysem měl svaty klid  
 a zitra rano bych se s ňu moh' naposledy nechat vyfotit.

F C Ami

Jó, komu se to hodi a kdo ma čas, ten može přijít,

C G C

sraz je zitra rano v osm, jdem se nechat vyfotit.

## Skupinové foto

Pavel Dobeš

1.  $\begin{matrix} C & G^7 & C \\ & G^7 & C & C^7 \end{matrix}$   
Kdyby mi kdosi řekl, že postaví metr piv,  
abych se mu za to postavil před objektiv ,  
 $\begin{matrix} F & G \\ & C & C^7 \end{matrix}$   
první bych si řekl, že ho dlabu,  
a potom bych ho roztrhnul jak žabu,  
 $\begin{matrix} F & C & Ami \\ & C & G & C & G \end{matrix}$   
vim, že by se mi to vymstilo,  
ale na take vtipy mě nikdy něužilo.
2. Možná vám to bude připadat banálně,  
ale já sem ztratil odvalu a malem sem se octnul v pakárně,  
odvalu sem ztratil a kaj sem se hnul,  
furt mě kusek chybělo, furt mě bylo pul,  
bo bez odvahy se těžko cosi robi,  
nic tak jak odvaha chlapa něozdobi.
3. Dva dni sem ju hledal, dva dni byla k nenalezení,  
zlomeny šel sem hlasit ztratu na oddělení,  
křížem-kražem probírali, kde sem všude byl,  
s kým sem se tam potkal, ja sem jim to vyklopil,  
případu se chytli fachmani,  
za devět hodin bylo ukončeno patrání.
4. Za devět hodin bych tak maximalně poryl zahradu,  
kolikrát eště dele čekam, než ryba zhltně navnadu,  
když za devět hodin na vysoke peci  
zrobime tři odpichy, tak zpoceni sme všeci,  
motorista za tu dobu nězarobi na blatník  
a mala ručička neoběhne ciferník.
5. Posledni dvě hodiny už sem enom čekal v čekárně  
na dřevěne lavici jak v prvotřidni vinárně,

Přespolní vandrák vaří se zelím Led  
Hej půjč mu to pádlo at' dá dítě v čase  
Jsem hvězda a do první desky to mám deset let

R.: Za deset 10 už nejede nic..

(modulace +1)

4. V noci mi Martina vyzradí vojenské tajemství  
Hlavního stanu Armády spásy  
Je vdaná a večer vrací se z Bystřice zpět  
A ráno mi Gábina s Vlad'kou rozčešou vlasy  
A než vypijem snídani je devět čtyřicet pět

R.: Za deset deset už nejede nic..

5. Poslední pivo s Evženem u šachu v zahrádce rušné  
Sleduju aby mi neujel zas  
Vyměním dva pěšce za věž - to je snad slušné  
A z koncových světél si odečtu svůj přesný čas

R.: Za deset deset už nejede nic..

- $\begin{matrix} G & & Ami & D & G \end{matrix}$   
★ Ve středu zabalím kufr a zavolám taxík

# Dvakrát

Vlasta Redl

- A                    D            E            A
1. Dvakrát dvě deci přede mne postavil pán  
Musel si přeci všimnout že jsem tu sám  
Dvakrát se uklonil dvakrát poděkoval  
Skupina spustila „Andulko Šafářová“
  2. Ach to je muzika až se mi srdce svírá  
Ještě že na dvojité Nelson dvakrát se neumírá  
Od stolů vstávají ti co tu nejsou sami  
Tak proč stojíš u mě dívenko s květinami
  3. Holky rty špulí na stébla v citrokolách  
Všechny jsou v stejném – copánky, mašle, volán,  
Všechny si naráz dávají hádat z dlaně  
ta, co je nejbliž, vypadá odhodlaně

                  D                    D/C        H<sup>7</sup>  
R.: A tak provlékám skrz to hluché  
E<sup>7</sup>                    A        A<sup>7</sup>  
velblouda i jehly uchem  
                  D        D/C  
To jsem netušil že je to tak  
H<sup>7</sup>                    E<sup>7</sup>  
Náramně jednoduché

4. To je ta pravá chvíle pro autogramy  
Plaše se sklání a voní fialkami,  
Raději jděte mi z očí tajemná Eurydiko  
nějak dnes nesnáším pohled na krev a mlíko
5. Samoto, samoto, laskavá domovino  
Syn se ti vrátil tak ještě dvakrát víno  
Ať ještě chvíli je všechno tak hezky sudé  
Ať se smím loudat pár kroků za osudem

3. Tančil jsem s Marií ve čtvrtý skupině,  
aby to nebyla docela otrava,  
dveře se rozlítly a já jsem uviděl  
jejího manžela, bagristu Václava.

R.: Bumbác, bumbác, ty lumpe a mrcho,  
čuchněte, jak voní krchov,  
plav domů, Marie, už toho bylo dost,  
zejtra mi zazpíváš svou Ódu na radost,  
a tebe, frajírku, zašlapu do země,  
já nejsem medvěd, jsem Vašek a neštvi mě,  
a pak mi rytmicky střelil pár facek,  
vyhráli Vejvoda, Valdauf a Vacek.

## Valčík s Marií

Bokomara

Orig. A (kapo 1)

G Ami<sup>7</sup>  
1. Tančil jsem s Marií v laciným lokále,  
C<sup>6</sup> D  
na stole púllitry, u stolu veselo,  
G Ami  
zednický varhany, forte atakdale,  
C<sup>6</sup> D  
v bříše mi šplouchalo Labutí jezero.

2. Tančil jsem s Marií v laciný putyce,  
aj jsem si folklorně do skoku zavýskal,  
za chvíli po mně už lezla jak štěnice,  
dědkové slintali, jaký má stehniska.

C G  
R.: Krok-sun-krok, krok-sun-krok, ten chlípný valčík,  
F G  
za okny voněl nám parčík,  
C Dmi  
no tak pojď, Marie, bude to obrovský,  
F G  
já jsem tvůj Louskáček, já jsem tvůj Čajkovský,  
C Dmi  
uvěř mně, Marie, su z tebe celý hin,  
F G  
já jsem tvůj Dalibor, Othello, Lohengrin,  
Ami Dmi<sup>7</sup>  
když se mi nepoddáš, dám ti pár facek,  
F Ami D  
budu tvůj Vejvoda, Valdauf a Vacek.  
G Ami Ami<sup>7</sup> D G Ami Ami<sup>7</sup> D

R.: A ona at' oči klopí  
At' se v těch hlubinách neutopím  
Kéž bych tak neviděl a neslyšel  
Co nikdy nikdy nepochopím

6. Ještě se třpytí jak slza na kameni  
A už tu není, zmizela bez loučení,  
Ani ten v černém dvakrát si neví rady  
Pán si přál platit zvlášť nebo dohromady?

## Blues o nepodané ruce

Nezmaři

1. Dneska mám chut' uzamknout dveře na kliku,  
sednout si do knajpy s partou zedníků,  
schovat se pod sukni svý mámy  
a nepozdravit ani známý,  
to žes' mi nepodal ruku ani ze zvyku.

- E G D E  
F#mi C A  
E C#mi  
A G F#mi  
E G A E
2. Neřek' jsi cokoli, cokoli, cokoli,  
lži, který nebolí, nebolí, nebolí,  
řek' jsi, že zášť má moje oči  
a to je zřejmě těžkej zločin,  
tak jsi mi nepodal ruku ani ze zvyku.

3. Bylo mi do pláče a z pláče do smíchu,  
když se dá do deště, zmoknu bez deštníku,  
chameleón zná barvy duhy,  
urážkou častuje ty druhý,  
taky jim nepodá ruku ani ze zvyku.
4. Příště si pamatuj, ty kluku z výlohy,  
móda se mění jako školní úlohy,  
užij si ve zdraví svý slávy,  
tíží na rozbolení hlavy,  
takže mi nepodáš ruku ani ze zvyku.
5. Budu stát na cestě, co nemá chodníky,  
lidi se míjejí jako auta patníky,  
to, že tě nepotkám, mě mrzí,  
ale i v hrobě bude brzy,  
||: tam už mi nepodáš ruku ani ze zvyku ... :||

G Dmi  
všechny meze, všechny zákony a cíle  
Ami E  
všechno dobrý, všechno zlý si ochočím.

- ★: Ať zvoní zvony na nahatý zemi,  
ať světlomety perou do očí,  
ať každéj ví, že přišla moje chvíle,  
ať to každéj ví a chystá obročí.
3. Slyším, že někde snad se stala chyba,  
někdo zalhal, někdo zapomněl či spal,  
bylo horko, nebo možná velkej mráz,  
a někdo ukrad' peřinu,  
víš, nejsem delfín, ale ani malá ryba,  
a už dlouho nemám, proč bych sobě lhal,  
bude ráno a ty říkáš: "Dej mi čas,"  
a já nemám ani vteřinu.

R.: 2x

Ami G D C Emi  
jenom tak nějakej ostrov

## Než zazvoní hrana

Druhá tráva

Orig. Gmi (kapo 3)

- Emi C H  
1. Povídá mi ta moje, prej: „Dej si bacha!“  
Emi C H  
a narovná si pásek z hadiny  
D Ami C Fmi  
jestli prej se někdy dotknu nákejš bab  
Emi C H  
hubu že mi rozvalí  
a za pár minut nato zvoní brácha  
a za ním ňáký vzdušný holčiny  
a říká: když s ním nevojedu, nejsem chlap  
těhle vosum Mařen z Magdaly

G D Ami Emi  
R.: Ale já přece nejsem jenom tak nějak „dej sem“  
G D Ami G D C Emi  
ale já přece nejsem jenom tak nějak ostrov

2. Někde v patře hrajou věčný hrátky mládí  
tančí a strop je houští kastanět  
a přitom tiše šeptá poklopec  
tu velikou lež jako věž  
jen se směju, ale stejně mi to vadí  
a ptám se: „Matko, kolik je mi vlastně let?“  
Říká právem: „No, to už není moje věc  
oblíkni se, nastydneš“

R.:

Ami F E  
\*: Mám rád každýho a milován jsem všemi  
Ami F E  
a s vojskem sobě rovných překročím

## Vichřice P.

Nezmaři

- G  
1. Tady mě máš, taková jsem,  
D C G  
tak se s tím smiř a zahod' ranec iluzí,  
tady mě máš, tak si mě vem,  
D C G  
a dej si pozor, možná tě to zamrzí.  
D Emi  
R<sub>1</sub>: Já nejsem pláž, ale ani skála,  
D Ami G  
rodokmen můj začíná vichřicí,  
D Emi  
tys ještě snil, já už tu stála,  
F C G  
vítr ve vlasech a oči dychtící.
2. Málo mě znáš, jsem jak zlej sen,  
a možná bude líp, když půjdeš o dům dál,  
tak proč se ptáš, jak byl den,  
když teď je noc a já už rozepínám šál.

R<sub>2</sub>: Už tisíc let trofeje sbírám  
a sbírku mou mi bouře rozmetá,  
svý tělo zničím, to nepopírám,  
a svobodná duše s větrem odlétá.

R<sub>1</sub>: Já nejsem pláž, ale ani skála ...

3. Tak to jsem já, ty už máš strach,  
tohle já poznám - koukni se mi do očí,  
ale je pozdě, zvedá se prach,  
obejmi mě a svět se s náma roztočí.

R<sub>3</sub>: Ztrácíme dech v labyrintu tónů  
a smysly proplétaj' se hořkou závratí,  
opadá rez na srdcích zvonů,  
tahle noc už se ti nikdy nevrátí.

F C G  
R<sub>1</sub>: + vítr ve vlasech a oči dychtící ...

## Co ti dám (Vlčíchsmeček)

Vladimír Mišík

- G D Emi C  
1. Co ti dám lásko pod stromeček  
G D Emi  
kazetu z Aljašky s nahrávkou vlčích smeček  
G D Emi C  
anglické pastilky po kterých voní duch i dech  
G D Emi  
a hrací náušnici a ptáka který tence  
C  
zazpívá v kleci pro milence,  
G D Emi C G D Emi  
jó—ó—ó—ó, jó—ó—ó
2. Na nebe tapetu a na podlahu mech  
krátce: život na slušných základech  
a ne tu existenci na hromádce  
mých nezbytných a tak zbytečných věci  
a v rámu okna zasklený vlastní dech, i jó...
3. A sbírku kořenek na šafrán a na mátu  
pět švestek, pádlo, moře na plakátu  
své nohy, ruce, hlavu, oči, svoji tvář  
svá rána, dny a noci, trhací kalendář  
a hrací náušnici a toho ptáka v kleci, ||: i jó... :||
4. A v rámu okna zasklený vlastní dech  
krátce: život na slušných základech  
mých nezbytných a tak zbytečných věcí  
nebo jen vlastní dech a k tomu prázdný rám  
jó to ti pod stromeček dám, ||: i jó... :|| 4×

## Pyšný Janek

Jaromír Nohavica

- A  
1. ||: Pyšný Janku na okénku,  
D A  
pyšný v poli, pyšný v šenku. :||  
E  
||: Kajže ty si najdeš ženku.  
F#mi D A  
Kajže ty si najdeš ženku. :||
2. ||: Děvuchy do kola chodí,  
Za ruky se spolu vodí. :||  
||: Ani jedna neuškodí, ... :||
3. ||: Bo ty, švarný, pyšný Janku,  
nechceš žádnů za galánku. :||  
||: Inum koňa, inum šklanku, ... :||



## Setkání s A. S. Puškinem

*Bulat Okudžava/Jaromír Nohavica*

1. Co bylo, je pryč jednou provždy, a stesky jsou k ničemu,  
Ami E<sup>7</sup> Ami  
C G C  
každá epocha má vlastní kulisy, herce i kus  
A<sup>7</sup> Dmi G Ami  
||: a líto mi je, že už nikdy se nesetkám s Puškinem,  
E<sup>7</sup> Ami  
nezajdu si s ním na čaj do bistra U sedmi hus. :||
2. Dnes už nechodíme, jak zastara bosáci, naboso,  
řvou motory aut, my z oken sčítáme galaxie  
||: a líto mi je, že už po Moskvě nejezdí drožkáři  
a nebudou víc, nebudou, a to líto mi je. :||
3. Před tebou se skláním, má bezbřehá epocho poznání,  
a vzdávám ti hold, lidský rozum nad rozumem,  
||: a líto mi je, že jak dřív se i dnes bůžkům klaníme  
a na kolenou bijem hlavami o tvrdou zem. :||
4. Podél našich cest dlouhé aleje vítězných praporů,  
náš boj za to stál, my máme vše, za co šli jsme se bít  
||: a líto mi je, že se stavějí pomníky z mramoru  
a vyšší než my, vyšší než veškerá vítězství. :||
5. Co bylo, je pryč, vyjdu ven na špacír, koukám: noc je tu,  
vtom zničehonic vedle arbatských vrat u vody  
stojí drožkář a kůň a pan Puškin jde po prázdném prospektu,  
já krk za to dám, zítra že se něco přihodí..

## Co jsem si vzal

*Vladimír Mišík*

1. Káva a cigareta po ránu  
C  
F G  
na duši temná skica  
C  
ty pryč někde v mlžném oparu  
F G C  
za oknem slunce – praporek ticha.
2. Káva a cigareta po ránu  
dým ke stropu vzkvétá  
po noci milostného rozmaru  
co jsem si vzal mohu si nechat.
3. Panák a cigareta po ránu  
v žaludku vzplanul oheň  
oči se protáčí dozadu  
na stěně rtěnkou rozmáchlé sbohem.
4. Panák a cigareta po ránu  
budík do prázdna tiká  
po noci milostného rozmaru  
co jsem si vzal mohu si nechat  
co jsem si vzal mohu si nechat  
co jsem si vzal mohu si nechat
5. Káva a cigareta po ránu  
dým ke stropu vzkvétá  
po noci milostného rozmaru  
co jsem si vzal mohu si nechat.  
co jsem si vzal mohu si nechat.  
co jsem si vzal mohu si nechat.  
co jsem si vzal mohu si nechat.

## Byl jsem dobrej

Vladimír Mišík

G D A Hmi  
1. Došla mi štáva, Boschovy stvůry  
G Hmi A E  
držej mě v šachu půlnočních snů  
Nejdou mi karty, po tejdenní šnůře  
A  
třesou se ruce, jak z toho ven

2. Divoký koně v mojí hlavě  
válej se v trávě, nádhernej sen  
Kouknu se přes stůl, zrzavej chlápek  
zas bere všechno, kdeže to jsem?

E Hmi D  
R.: Bejval sem dobrej ... Fakt dobrej ...  
A  
Živil jsem se smíchem  
E Hmi A  
Byl sem dobrej ... Fakt dobrej ...  
E  
To bejvalo fajn

3. Chlastám jak zvíře, není dost času  
v zatuchlý díře blíží se den  
Do háje se mnou, padám pod stůl  
kolem je bílo, kdeže to sem.

R.: (Seš starej) Býval jsem dobrej (seš slabej)  
Fakt dobrej (tak co by jsi chtěl v tuhle chvíli)  
Živil jsem se smíchem  
(seš starej) Byl jsem dobrej (seš slabej)  
Fakt dobrej (tak co by jsi chtěl v tuhle chvíli)  
To bejvalo fajn.

## Nejsem to já

Folkšok

F G Dmi<sup>7</sup> G C  
1. Nejsem to já, kdo má tisíc tváří  
Dmi<sup>7</sup> G C  
sama neumím zářit a o vše se prát  
Dmi<sup>7</sup> G C  
jsem důvěřivá, jak Magdalen Máří  
Dmi<sup>7</sup>  
ptám se, kolik svět váží  
G C  
sama jsem na vahách

G F C  
R.: Živote vzdávám se ber si co chceš  
G  
já nechci stát a čekat  
F  
na slepou chvíli  
G F G  
je snadný prát se za pravdivou lež  
G F G  
já chci znát důvod proč lidi se mýlí

2. Nejsem to já, kdo na sebe sází  
a nevěřím frázím, kterým věřit se dá  
jsem samorostlá a svět se mnou hází  
smůla má stovku fází  
poslední – to jsem já

R.:

3. Nejsem to já, v kom je věčná síla  
vlastní mozaiku sbírám  
když prázdněj je sál  
jsem kolísavá, jako den na apríla  
a chybí mi víra, když nevím kudy dál

## Loutka

Jiří Schmitzer

Emi

1. Dítě jsem byl, neměl jsem žádné vrásky

A C D H

a měl dost sil, před sebou všechny lásky své,

Emi

pět let jsem žil, můj děda rád mě míval,

A C D

loutku mi dal, „to je,“ řek', když jsem zíval, „tvé.“

G

- R.: Proč hračka má se smutně na mě dívá,

D

proč hračka, zdá se, smutně na mě kývá,

Emi

čas kolem nás tak bezohledně běží

D

a ona v koutě pohozená leží,

Emi D Emi D

proč takhle hledí, proč, vždyt' pěkně sedí,

Emi D Emi D Emi

vždyt' ona ne, to já přece prohrávám víc.

2. Už ženu mám, děda už dávno není,  
nežiju sám, můj život však se mění v sen,  
a, jak to bývá, když se léta řinou,  
mnohé se splní v duchu pod peřinou jen.

R.:

3. Zas starší jsem, své zájmy člověk střídá,  
zas vidím, kde děd s vlasy jako křída stál,  
a v srdci svém, v tom nejtemnějším koutku,  
v dobrém i zlém mám pohozenou loutku dál.

R.: Proč hračka má...

Emi D Emi D

- + proč takhle hledí, proč, vždyt' pěkně sedí,

Emi D Emi D Emi

vždyt' ona ne, to já jsem měl vyjít jí vstříc,

Emi D Emi D Emi D Emi D Emi

proč takhle hledí, proč, vždyt' pěkně sedí, tu du du du ...

## Jednohubky

Vladimír Mišík

A E F#mi

1. Narezlá hudba vodovodní trubky

D F#mi Hmi E

tvou hlavu zlehka zaplní

A E F#mi

až přijdeš jednou na jednohubky

D F#mi Hmi E

po kterých i můj kocour zavrní.

2. Můžeme se mít trochu rádi  
a po tý kráse jen tak snít  
až přijdeš jednou na jednohubky  
naplníme štěstím celý byt.
3. Tak tu sedím hodiny letí  
domovník vrata zamyká  
můj šarm – hromádka smetí  
o patro níž kohoutek zavzlyká.
4. Tak tu sedím hodiny letí  
prostřený stůl, jen si brát  
zhrzená touha svátek světlí  
co dělat – jen se nedat zmást.
5. Až příště půjdeš na jednohubky  
nedej na to co o mně říkají  
jsou to jen řeči závistivý tetky  
nedej na to oslice jen hýkají.
6. Až příště půjdeš na jednohubky  
po kterých i můj kocour zavrní  
nedej na to co ti o mně řekli  
nenalezneš utrápený stvoření.

## Lhota jménem Nazaret

Bokomara

- Ami Dmi<sup>7</sup> G Ami Dmi<sup>7</sup> G  
1. Vesnická tancovačka v Povýšené Lhotě,  
Ami Dmi<sup>7</sup> E<sup>7</sup>  
pivo je pod míru a muzika – no děs,  
Ami Dmi<sup>7</sup> G Ami Dmi<sup>7</sup> G  
jenom ta holka mě drží při životě,  
Ami Dmi<sup>7</sup> E Ami E<sup>7</sup>  
piju a koukám, a vyl bych jako pes.

2. Co na mně vlastně vidí, že mi dává šanci,  
jsem z jiné planety, o generaci zpět,  
tahleta muzika mě těžko svede k tanci,  
mně v sedmnácti hrávali Nazareth.

- G D Ami  
R.: Marie tančí sama, světlo ji ohmatává,  
G D  
Marie, ještě panna, ze světla počne  
Ami G Ami G  
do božího rána, do božího rána,  
Ami Dmi<sup>7</sup> G Ami Dmi<sup>7</sup> G Ami  
do božího rána, na na na ...

3. Nazaret, holka, byla vlastně taky Lhota,  
bydlel tam jeden chlap, je to pár tisíc let,  
a jedný šestnáctce se chtělo do života,  
ten chlap byl jenom tesař, jak jsem čet' .
4. Měl ruce drsný jako sukovatý dřeva  
od fošen, od rakví, od marných zápasů,  
Marie zašeptala: mně to, Josef, neva,  
a on jí nežně zajel prsty do vlasů.

R.:

5. Nahmatal dívčí vůni pod strakatou látkou,  
úlekem oněměl jak svatojánek v keřích,  
Marie osaměla a stala se matkou,  
té noci v Nazaretě počatý byl Ježíš.

R.:

6. Marie tančí sama a minuty plynou,  
má oči zavřené a srdce dokořán,  
zpívá svý „lajlajlaj“ nejměkčí angličtinou,  
no a ten nahoře s ní má svůj tajný, tajný plán.